

În măsura Tunnului. Chiar dacă toți sunt indiferenți sau dacă
toți i se opun, artistul își construiește Tunnul.

A înălța Tunnul înseamnă
a-ți construi ființa.
Pictura este o întrupare.
M.G.-2009.

MARIN GHERASIM

COPERTA:
"Înălțarea Turnului"
ulei/pânză
161x161 cm
2009

© Catalog editat de
Centrul Internațional de Cultură și Arte
"George Apostu"
Bacău
noiembrie 2009

CENTRUL INTERNAȚIONAL DE CULTURĂ ȘI ARTE
"GEORGE APOSTU"
BACĂU

MARIN GHERASIM

PICTURĂ

MEMORIEI LUI GEORGE APOSTU

2009

"Șură la Tescani"
ulei /pânză
54x70 cm
2001

"Prispa"
ulei /pânză
54x70 cm
2000

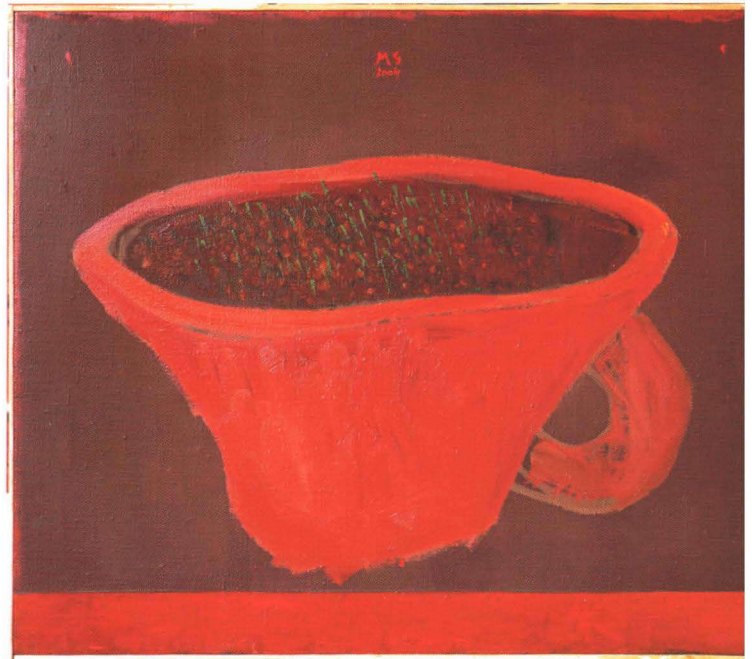
"Fântâna"
ulei / pânză
70x70 cm
2008

"Grâu încolțit" III
ulei / pânză
54x69 cm
2000

"Grâu încolțit"
ulei / pânză
65x75 cm
2004

"Roata"
ulei / pânză
80x80 cm
2009

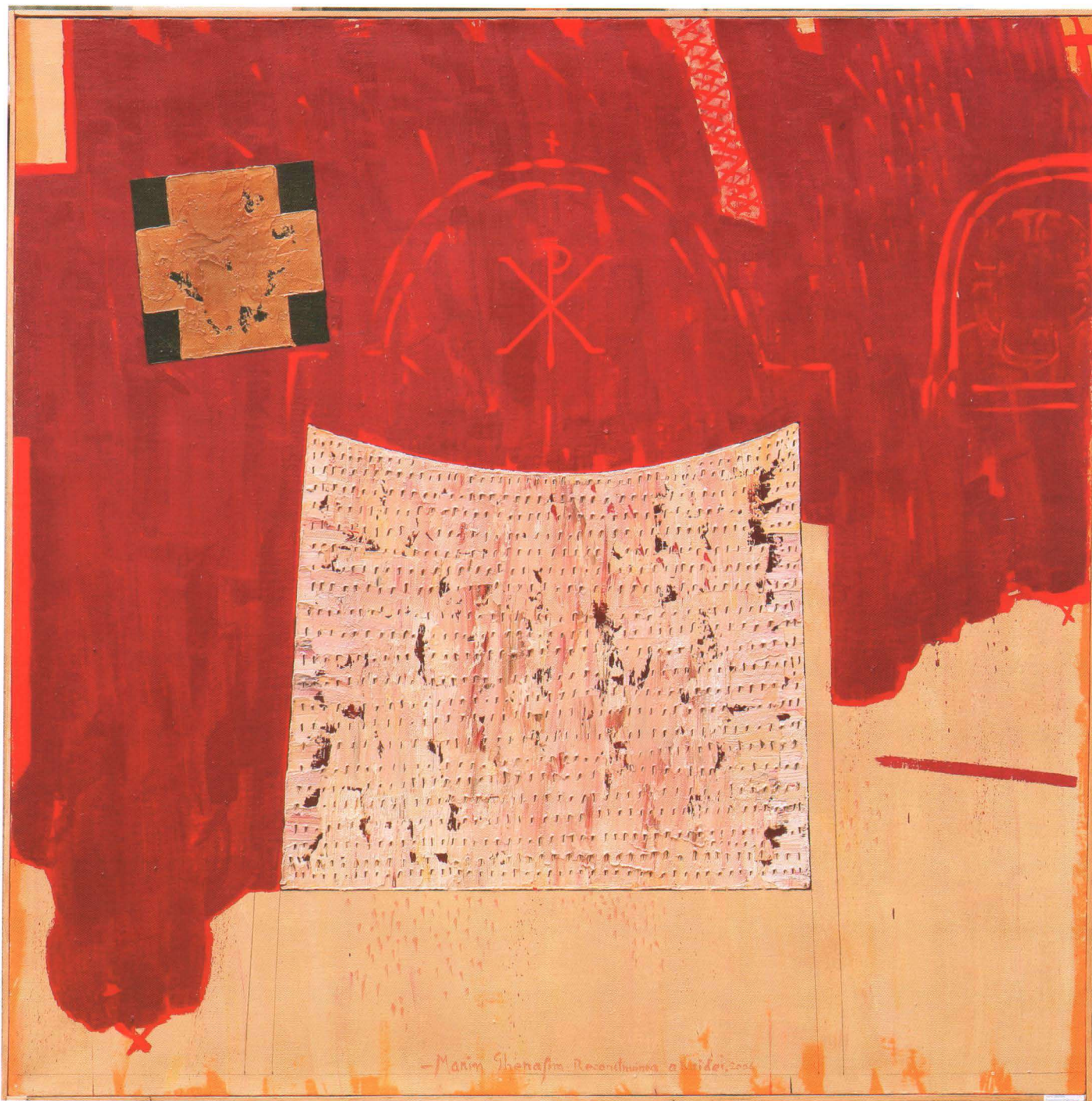
"Poarta"
colaj / pânză
70x65 cm
2009

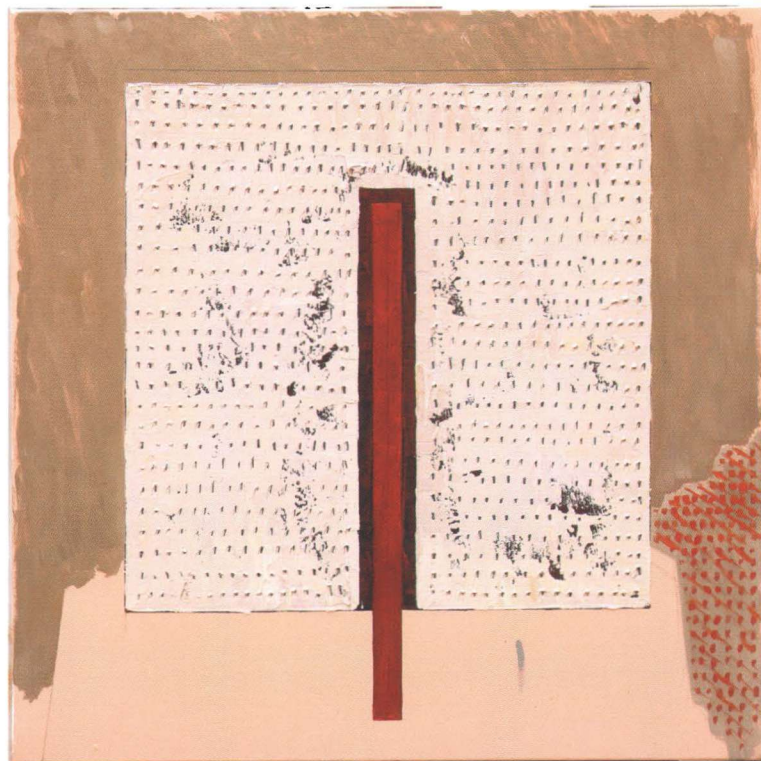
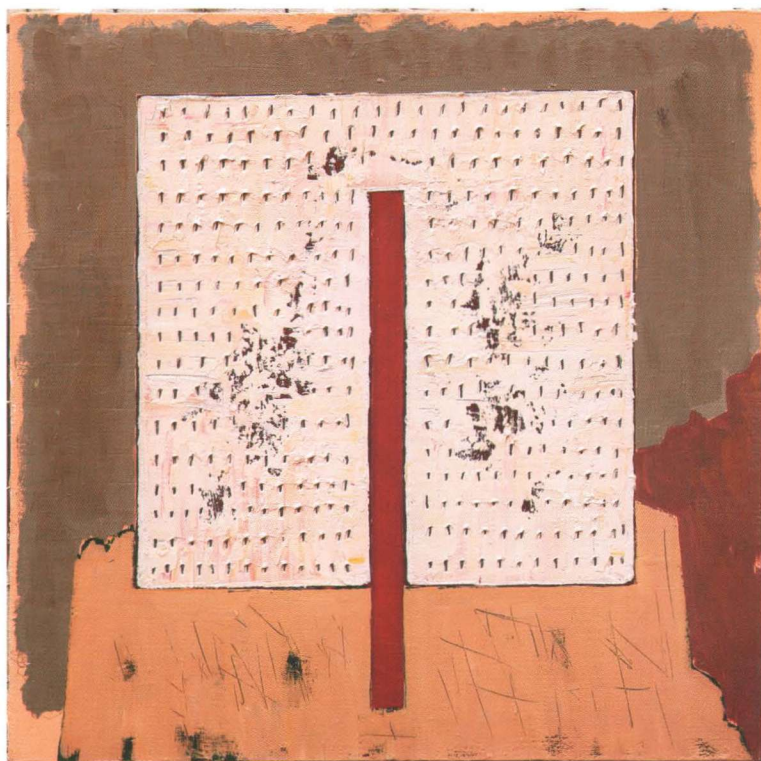
"Reconstruirea absidei"
ulei /pânză
150x150 cm
2007

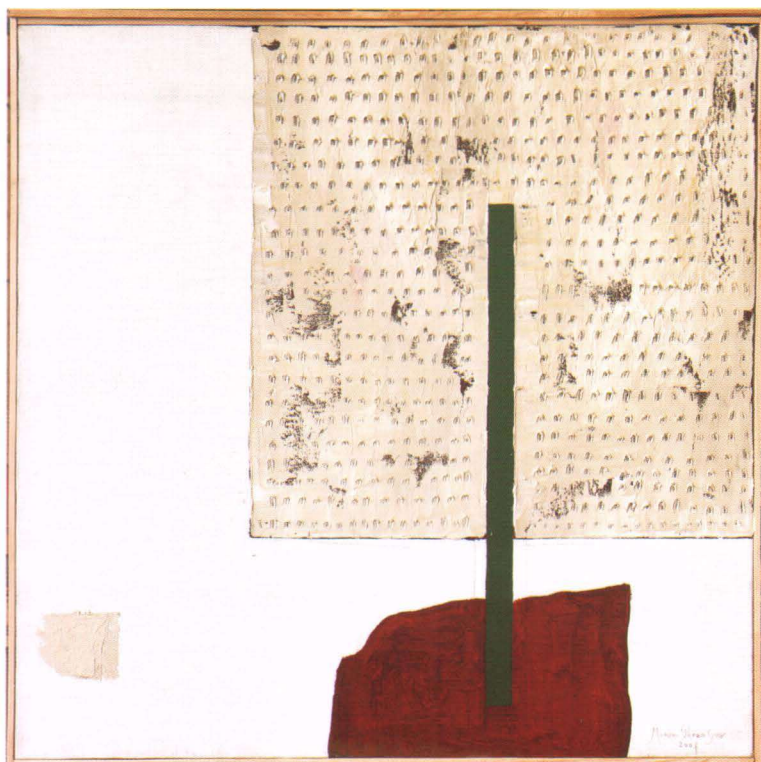

"Reconstruirea absidei"
ulei /pânză
150x150 cm
2006

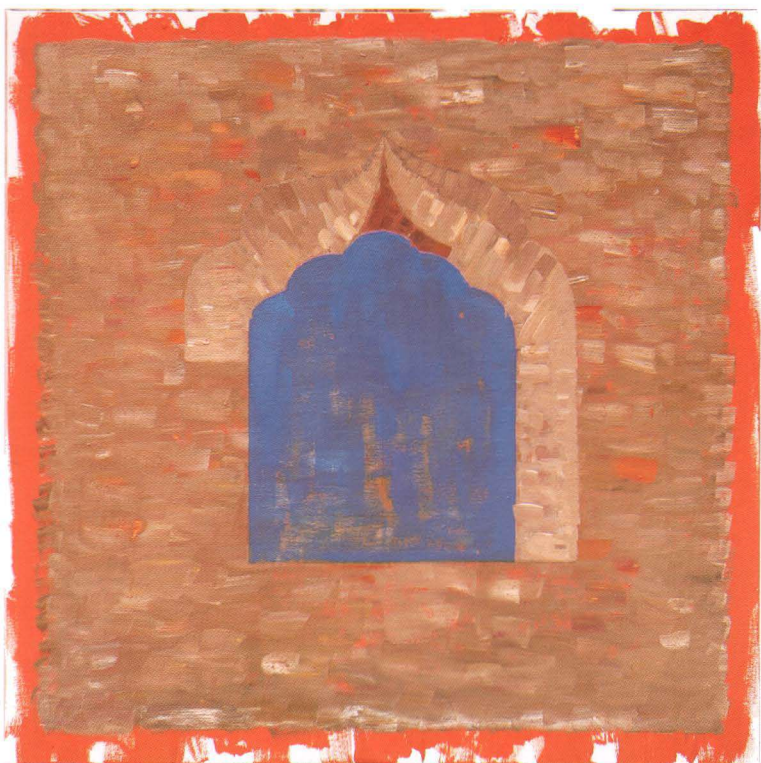

"Fereastră"
ulei /pânză
80x80 cm
2007

"Fereastră"
ulei /pânză
80x80 cm
2008

"Fereastră"
ulei /pânză
80x80 cm
2008

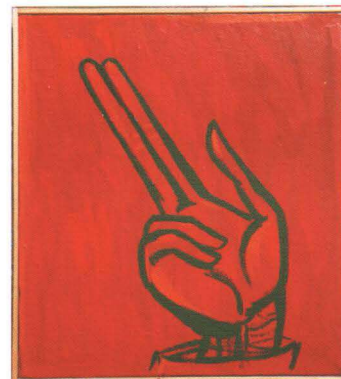
"Firdă la Catacomba" II
ulei /pânză
70x70 cm
2008

"Firdă la Catacomba" I
ulei /pânză
70x70 cm
2008

"Firdă la Catacomba" III
ulei /pânză
70x70 cm
2008

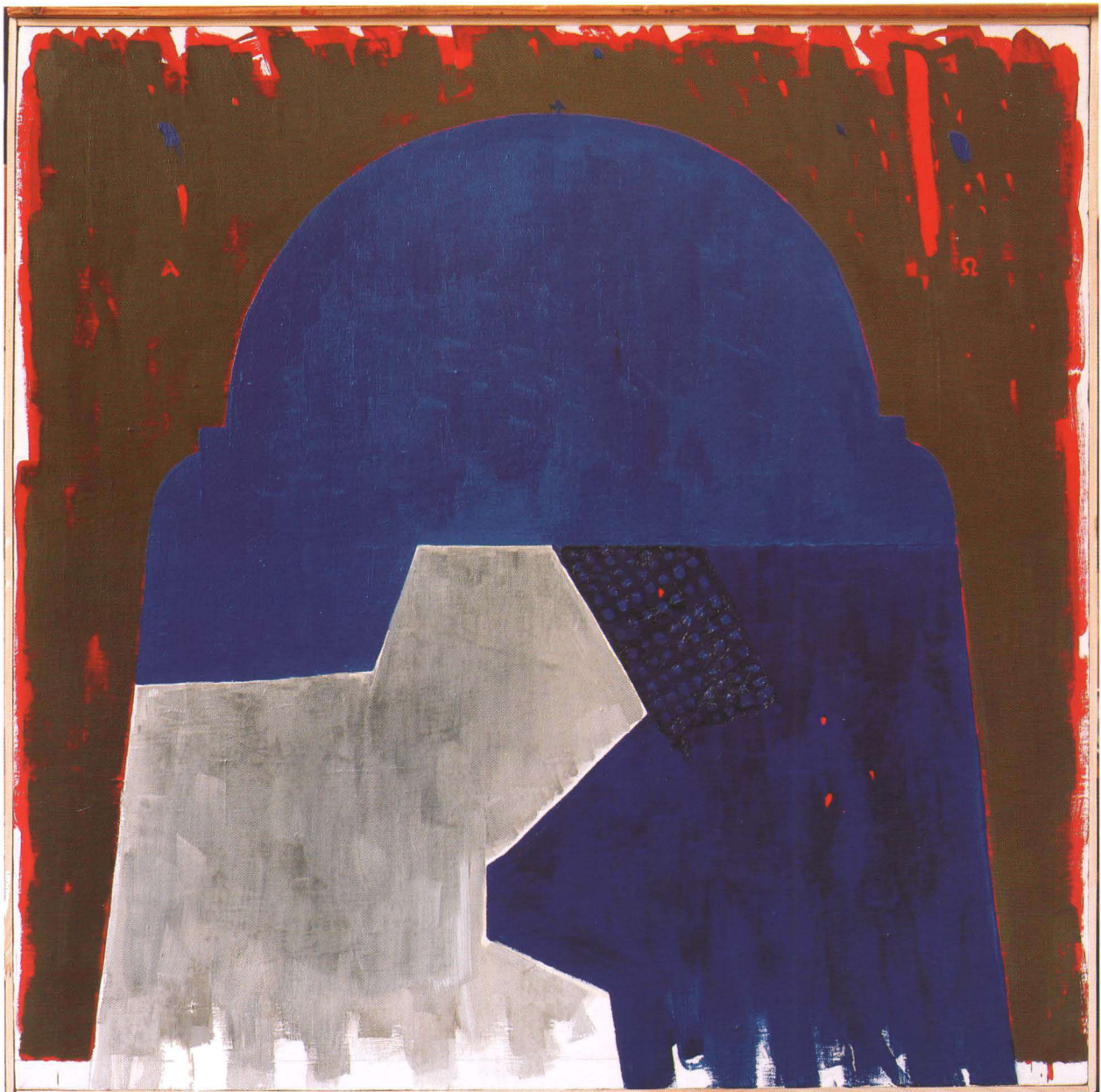
"Măna"
ulei /pânză
50x45 cm
2002

"Martirikon"
tehnică mixtă /pânză
97x97 cm
2007

"Memoria absidei albastre"
ulei /pânză
97x97 cm
2008

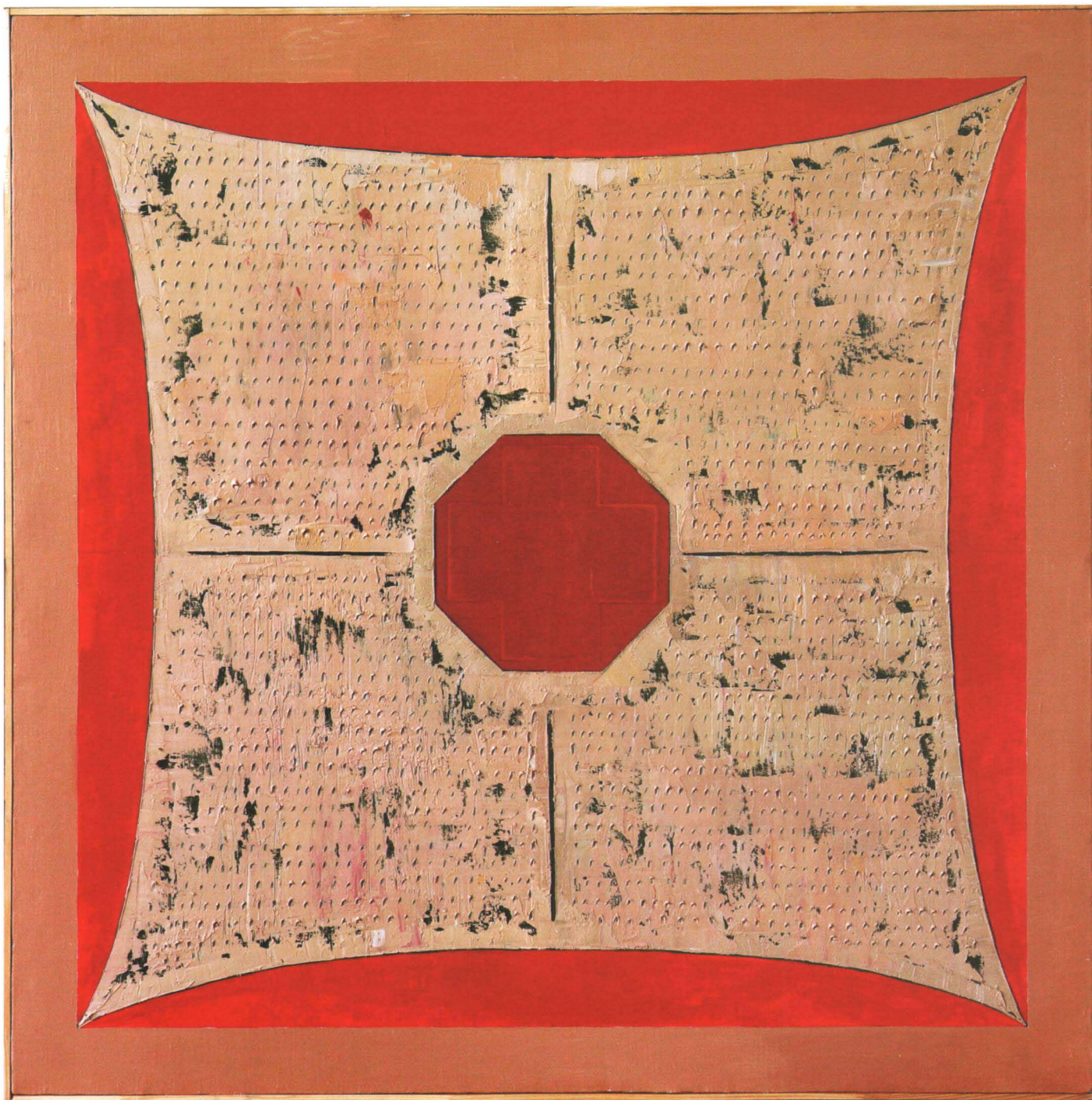
"Memoria absidei de aur"
tehnică mixtă /pânză
96x96 cm
2009

"Memoria absidei"
tehnică mixtă /pânză
115x115 cm
2007

"Piatra unghiulară"
ulei /pânză
116x116 cm
2009

"Testament"
ulei /pânză
116x116 cm
2009

"Îngerul meu"
ulei / pânză
55x50 cm
2000

"Martirion"
ulei / pânză
65x81 cm
2002

"Martirion"
ulei /pânză
70x70 cm
2008

"Chinovie (Stânca)"
ulei /pânză
80x60 cm
2009

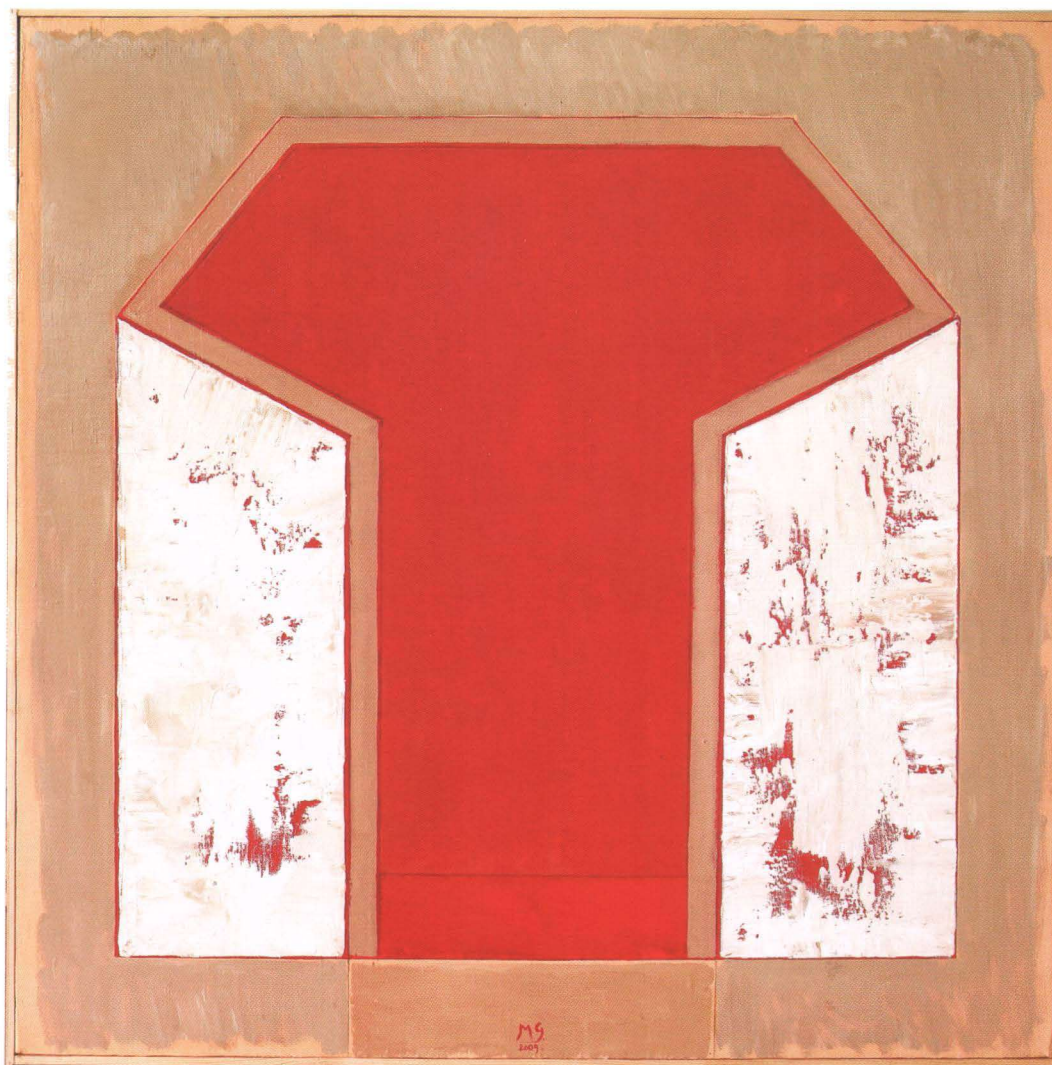

"Fântână"
ulei / pânză
89x89 cm
2009

"Serafim"
ulei /pânză
89x89 cm
2009

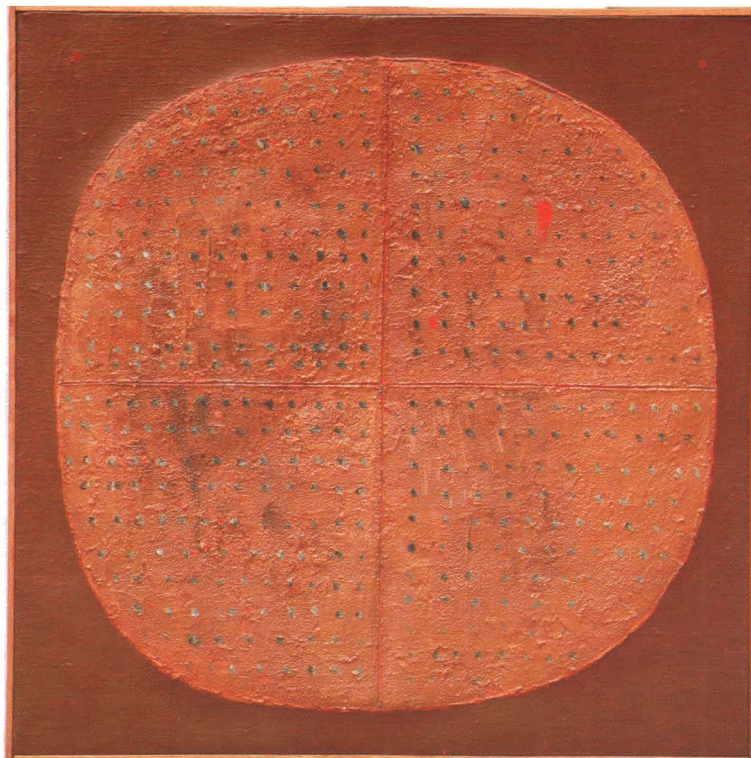

"Tron"
ulei /pânză
89x89 cm
2009

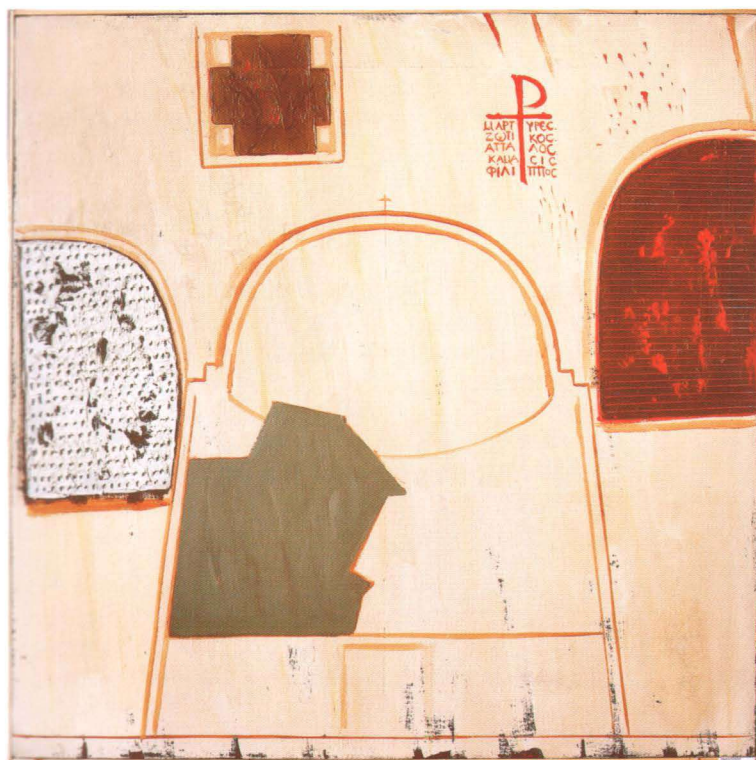
"Triptic"
ulei /pânză
50x120 cm
2009

"Scut"
ulei /pânză
65x65 cm
1987

"Potir"
tehnică mixtă / pânză
60x60 cm
2005

"Memoria absidei"
tehnică mixtă / pânză
97x97 cm
2006

Identificăm adesea memoria ca fiind coincidentă trecutului fie el și utopic și avem rareori prilejul de a o pune în discuție aplicată unui model cultural cum este cel propus de **Marin Gherasim**.

Printr-un fel de automatism mental se ignoră adesea dimensiunea proiectivă a memoriei. Cum știm deja, prin intermediul memoriei putem accede la amintiri despre viitor. Condiția acestui paradox constă în raporturile complexe, subtile dintre datele privirii și vizualitatea ca un câmp de interacțiuni. Într-un exemplar text teoretic, publicat în revista **Arta** în anul 1985, vorbind despre **Privire, Vizualitate, Vizlune**, Marin Gherasim, fără a face trimitere la așa ceva, sugerează că privirea încărcată cu sens are drept consecință imediată accesul la

Aceasta stabilește, potrivit lui Heidegger, raportul dintre fizic și metafizic. În fapt, întreaga creație a artistului valorifică aceste paradigme mentale și le conferă corporalitate prin expresie. Apropiat de sfera eterată a conceptelor, interesat de concept și de maieutica socratică a acestuia pictorul configurează nu atât imagini cât valori.

Se poate spune că Marin Gherasim nu pictează imagini, ci conceptul acestora, structura ideală a unui vis diurn. Cerebralitatea, alimentată de luciditatea unui intelectual, face ca memoria să nu fie nicicând supralicită, ci doar pusă în slujba și sensul lucrării spiritului.

Potrivit semanticii acestui veritabil Manifest de folosință privată, pictorul consideră că **Vizibilul** se află la confluența dintre perceput și reflectat, cu alte cuvinte văzul ca simț major ia act de existență universului. Ca gest natural complex prin stimulii paradigmatici și prin noutatea acestui gest de descoperire a miracolului realității procesul intelectual devine reflectare, amprentă a vizibilului conceptualizat.

Relația dintre invazia realului asupra conștiinței presupune, concomitent, potențialitatea sensului schimbat și anume dinspre conștiință spre real. Creatorul generează noi realități, individualizate prin expresie, deoarece relația dintre existențial și ficțional nu se poate împlini decât în cadrul acestei dualități imposibil de divizat. Un exemplu la îndemână este acela potrivit căruia în fața unui motiv cu cât datele realului sunt mai minuțios reprezentate, cu atât mai mult ele devin substanța inefabilă a imaginărilor. Nu putem picta frunza fără să ne gândim la copac și, mai departe, prin copac trebuie înțeleasă pădurea și firește, natura în ansamblul ei. Principul *pars pro toto* funcționează și aici...

Fundamental **Pictor** cu majusculă, Marin Gherasim trăiește, respiră, gândește în termenii fundamentali ai picturii coincidentă cu sensul unui Jurnal existențial. Cu cât acest jurnal se încarcă de personalitatea confesivă a eului, cu atât el devine un jurnal al conștiinței individuale. Aici încep însă toți cei asemenea lui ca disponibilitate reflexivă, morală, estetică, evident intelectuală. Acest prizonier al ideilor și al expresiilor conceptualizate duce la concluzia că Marin Gherasim, asemenea lui Camil Petrescu, vede în imagini idei și ideilor le conferă expresie prin pictură. A ajuns în intimitatea conceptelor din dorința de a sistematiza haosul sau, măcar de a planta câteva jaloane capabile să ne orienteze în spațiul ilimitat al universului. Între Calea lactee, să zicem și o dezirabilă, desigur, Calea regală a spiritului, se configurează traseul ideal al unei mitologii a timpului suspendat într-o secundă astrală unde trecutul, prezentul și viitorul sunt concomitente.

Pictorul se confesează Jurnalului, și poate defini un Autoportret al omului care caută esențele.

Are nostalgia obârșiiilor și a vremurilor bătrâne de unde și

exprimarea arheologiei sentimentelor chiar dacă din discreție și pudoare nu dezvăluie decât fragmente disperate. În aceste momente de cumpănă socotește că poate adăuga propria experiență umană și culturală privită ca o ofrandă depusă în templul lumii. Preocupat de esențe, face din fiecare imagine, tabloul unei matriciale amprente cognitive, iar accesul în straturile suprapuse de cultură și civilizație a lumii devin un palimpsest evocator și semnificativ pentru nivelurile succesive de civilizație și istorie. Concentrarea în planul ideatic se regăsește în structurile esențializate ale formei, privită ca o arhitectură sacră. Pictura sa se lipsește deliberat de orice argument al adjectivalului deoarece esența nu are nevoie de ornamente.

Limpezimea de cristal a exprimării face ca emoția privitorului să fie declanșată doar de resorturile subtile ale unei inteligențe aflată în permanent conflict cu limitele. Sacralitatea acestei picturi nu derivă din motiv, ci doar din tensiunea ideatică și smerenia unui pictor interesat de erminii bizantine, reimaginate pe cont propriu.

Sigla Marin Gherasim, spațiul inițiativ Gherasim au devenit în timp nu atât o direcție în arta românească contemporană, cât un model intelectual. Incintele sacre, de pildă, sugerează măreția discretă a templului, vocile tăcute ale sacerdoților, hermeneutica cuvântului sfințit prin faptă sau revelație, istoria omului ca expresie a creației divine.

În planul atent elaborat al devenirii operei sale face din solemnitatea unor compoziții expresia ascetismului ideilor.

Asemenea zugravilor de biserici de altădată, pictorul știe că postul ține de ritual și nu doar de voința de curățire fizică.

Subtilitatea gestului are dimensiunea unei invitații în metafizic.

Semnele sacralității sunt urmele pașilor de profeți care propovăduiau în pustie, convingși că niciodată cuvintele nu vor pieri.

Ele ne sunt hrana, sufletul, mântuirea. Ne-am născut prin cuvânt și cartea vieții nu exclude, uneori, figurarea punctelor de suspensie.

Ominiprezența simbolurilor ortodoxiei noastre, semantica lor, se regăsesc cu felurite și sugestive expresii, dematerializate în pofida unei arhitecturi severe, esențializate, transcendente.

Materialitatea aurului ca simbol al nobleții, al prețiosului ca dimensiune a fastului bizantin sau cel aulic, însă marcat de sacralitate se racordează orizontului strălucitei noastre medievalități ștefaniene și nu numai. **Ciclul Porților și Altarelor**, cel al **Tronului sau Turnului**, **Palimpsestelor** sau din perimetrul inefabil al **Îngerului și al Aripilor**, **Incintelor Sacre**, **Absidei**, în mod special sunt, metaforice cutii de rezonanță ale credinței, o formă de rezistență prin memorie în raportul cu destrămarea conceptului de Om și înlocuirea lui cu Omul recent.

Criza de identitate duce ireversibil la neantizare și descompunere. Arta lui Marin Gherasim pictor emblematic, coagulant prin viziune și racordul între subtil și peren, dimensiune intelectual-metafizică și concept, semnul plastic al acestuia, morală și dăruire, se poate sintetiza în imaginea unui proiect profund ca o rugăciune, definitiv ca o speranță: Înveșnicirea vetrei... Azima harului său se frânge pentru fiecare dintre cei care vor primi împărțășania și binecuvântarea inteligenței de a fi...

Valentin CIUCĂ

Prima observație care se poate face în legătură cu pictura lui Marin Gherasim este faptul că ea nu trimite către o realitate figurativă. Reperele ei nu se regăsesc în afară, în exterior, ci în propria sa substanță, în propria sa voință de a fi. Realitatea sa interioară își este suficientă sieși, oferind privitorului coordonatele unei indiscutabile opacități. Dar, în același timp, ea funcționează la fel de bine ca un hublou, ca o fantă deschisă către o altă lume, adică asemenea unui mediu perfect transparent.

Acest tip de ambivalență poate lăsa impresia că Marin Gherasim se joacă cu privitorul și, la o analiză mai atentă el chiar o face, dar joaca lui este una gravă, el posedând acel spirit ludic care ține de reflexul fundamental de viață și nu de unul strict tehnic și gratuit, fără miză și fără finalitate.

Această joacă se extinde și în spațiul care privește scopul imediat al reprezentării, situat ambiguu, undeva la intersecția motivului cu limbajul, pictorul neinteresându-se nici de motivul în sine, dar nici de limbajul pur și autist. Controlând, însă, cu multă abilitate, ambele trasee, arta sa este una în care motivul transpare, iar limbajul glisează între referință și autoreferință, iar acest lucru poate fi observat încă de la început, mai ales în acel gen de compoziții în care un peisaj, de pildă, reprezintă mai mult o stare interioară, un anumit tip de memorie culturală și afectivă,

Și într-o mult mai mică măsură o trimitere directă către o realitate exterioară și tridimensională. Nici în perioada lui expresionist-folclorică nu avem de-a face cu repere etnografice sau folclorice, în sensul strict al cuvântului, ci tot cu variante ale memorării, cu încercarea de a repune în discuție forme, principii, entități vizuale care nu pot fi regăsite în exterior, dar care pot fi animate și justificate din exterior, în esență ele rămânând realități interioare, repere ale subiectivității, ale unui anumit tip de memorie și de gândire.

Cea de-a treia secvență privește ortodoxismul picturii mai recente a lui Gherasim, vocația ei spirituală și chiar dimensiunea eclezială a acesteia. Și, într-adevăr, există această dimensiune în pictura sa, însă nici aici lucrurile nu sunt decise; într-o mai mare măsură avem de-a face cu Bizanțul original, adică cu o anumită filosofie a percepției lumii și, implicit, a formelor, și doar într-una mult mai mică cu o retorică bisericească explicită sau derivată direct din chestiunile de natură confesională, așa cum se manifestă ele astăzi în ortodoxia răsăriteană.

Mai degrabă poate fi citită aici o conștiință aulică, un anumit tip de mentalitate imperială, în care culoarea și geometria implicită capătă o semnificație simbolică, după cum aceeași semnificație specială se poate determina și în asocierea culorilor, în juxtapunerea lor, și nu numai în tonul ca atare. Aceeași absență a reperului exterior, a motivului propriu-zis, și aceeași vocație a interiorității se manifestă și aici ca și în precedentele experiențe cu forma, experiențe pe care Gherasim le-a parcurs în etape succesive.

Jucându-se, în acest fel, nu doar cu percepțiile noastre imediate, ci și cu memoria individuală și, până la urmă, cu însăși memoria umanității, Marin Gherasim descrie, de fapt, traseele conștiinței de sine a omului, în special a omului răsăritean, care trece prin probe multiple pentru a accede, finalmente, la o lectură minimalistă a lumii, aproape de factură Zen, în care epica devine un balast, iar retorica o piedică în fața înțelegerii și chiar a trăirii. Astfel, Gherasim se înscrie, formal și moral, în paradigma unui Orient vast, în care intră nu doar creștinismul răsăritean, ci și Orientul de Mijloc și Extremul Orient, mai exact acele spații spirituale nonfigurative, la limita bidimensionalului cu geometria și cu abstracția, care mizează fundamental pe semn, pe hieroglifă, pe reperul grafic ca precipitat cosmic. În acest context, însuși expresionismul său constitutiv, dar și al întregii sale generații, în care intră și **Horla Bernea**, și **Paul Neagu**, și **Teodor Moraru**, și chiar **George Apostu**, capătă o altă înfățișare și un alt înțeles.

Am putea numi acest expresionism unul de tip origenian, autocastrant, în care explozia pasională și excesul de vitalitate sunt temperate printr-o drastică intervenție chirurgicală, și anume aceea a imperativului spiritual și a potențialei trăiri de factură mistico-extatică. Iar la capătul acestui parcurs, prin lucrările din ultimul deceniu, în special prin **Abside**, prin **Porți**, prin **Bolți**, prin **Tronuri** etc., valorile expresionismului inițial, sălbatic și animat de impulsuri sangvine, se reformulează în lăuntru unei subtile alchimii spirituale. Strigătul exterior se reprimă, se gătuie, implozează și finalmente, se sublimază în vectorii unei năzuințe interioare.

Strigătul inițial se resemnifică, devine contemplație și oferă rezoluția maximă a unei lumi abordate brutal, dar înțelese profund. Cu alte cuvinte, opera lui Marin Gherasim descrie un itinerariu vast care conciliază fervorile pecabile ale cărnii cu parfumul ireal și casant al moaștelor mântuitoare.

Pavel ȘUȘARĂ

"Athanor -
Alchimia picturii"
tehnică mixtă/pânză
100x80 cm
2009

Înmălțarea Turnului. Chiar dacă toți sunt indiferenți sau dacă
toți i se opun, artistul își construiește Turnul.

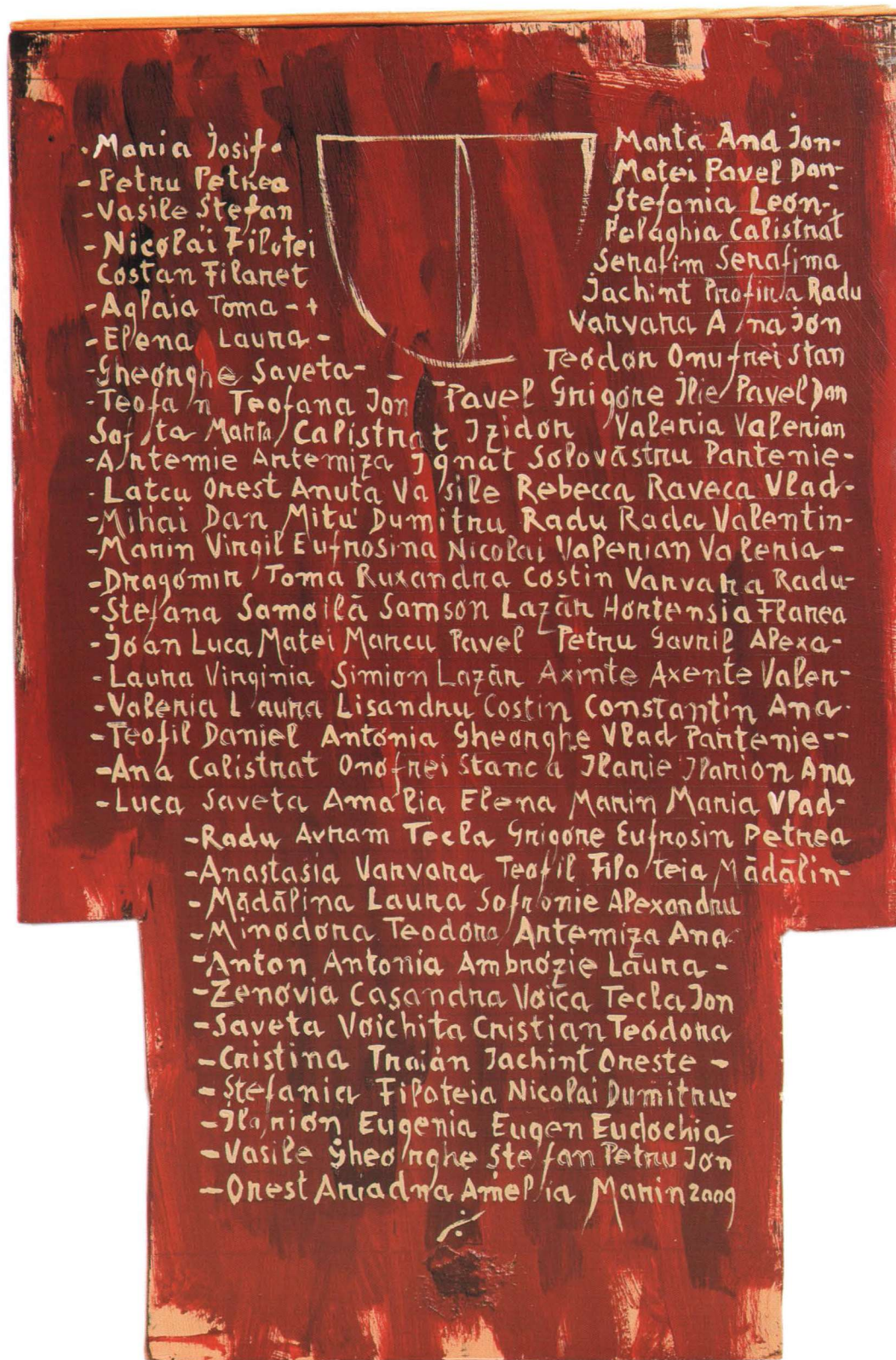
A înălța Turnul înseamnă
a-ți construi ființa.
Pictura este o întrupare.

"Construirea
turnului" I
colaj / pânză
70x65 cm
2009

"Cămașa"
ulei / pânză
60x40 cm
2009

- Postmodernismul a indus lipsa de criterii (estetice, de valoare, morale) decretând „libertatea” absolută care s-a dovedit a fi arbitrară, fără direcție, fără ax, haotică, distructivă.

Acest „totul este posibil dacă decretează artistul”, a relativizat (neantizat) orice posibilitate de evaluare a ceea ce se dă drept artă dispersând omul în loc să-i propună un centru în jurul căruia să se definească.

Disoluția criteriilor de valoare are drept consecință neîncrederea generalizată în orice propunere, relativismul total și drept consecință disoluția morală.

Cred că arta poate din nou să-și onoreze condiția făcând legătura cu marea ei tradiție de a căuta sensul, sensurile lucrurilor, de a propune modele, repere semnificative pentru o lume aflată în derivă.

Căutarea invarianțelor ce dau sens și stabilitate, a adevărilor (arhetipurilor) originare, a credinței în valorile spiritului, poate repune arta în demnitatea ei acum grav avariata.

***

- 17. II. 2009. Arta și viața artistului un tot unitar.

Erich Fromm: „Nici o idee radicală, măreață nu poate supraviețui dacă nu este încorporată în indivizi a căror viață este mesajul.”

***

- Într-o lume obsesiv materialistă, obsedată de consum, de profit, să propui valori ale spiritualității, valori ale purității, să crezi în valori durabile care ajută vieții. Să-ți asumi acest Donquijotism sperând într-un ecou în ceilalți chiar în ceasul al doisprezecelea.

***

- Harul artistului din Est, puterea Estului: cineva spunea că Nicolae Grigorescu „se uita la ceea ce nu se vede”. Și călugării Estului contemplă „ceea ce nu se vede”. Și bizantinii configurau în imagini o realitate nevăzută cu ochii fizici.

Cu o astfel de tradiție nu se poate să nu te simți puternic, bogat spiritualmente.

***

- 10.III.2009 Un conceptualism în care să pulseze viul, viața, Ființa în întregul ei. Pare un ideal utopic dar care poate fi atins prin aspirația către totalitate.

***

- 24.IV.2009. Mereu am simțit în George Apostu un artist afin cu idealurile mele artistice, un aliat - chiar dacă uneori de la distanță în căutarea și impunerea valorilor fondatoare, originare, arhetipale. Tema „Tatălui și Fiului” este una dintre aceste valori care vorbesc despre origini și despre continuitate, despre perenitate, despre modelele exemplare, despre forța iradiantă a tradiției care este viață, este însăși viața.

Și Apostu a întruchipat aceste idei în forme simple, esențiale, care se comunică direct, nesofisticat, prin elocința poetică a formelor simbolice, a materialelor lemnul, piatra, bronzul expuse ca niște ofrande spre contemplare.

***

- Sucevița, 24.IV.2009. Doamne redă-mi vederea cea dintâi... vederea pură a începutului.

***

- Pictura este o întrupare.

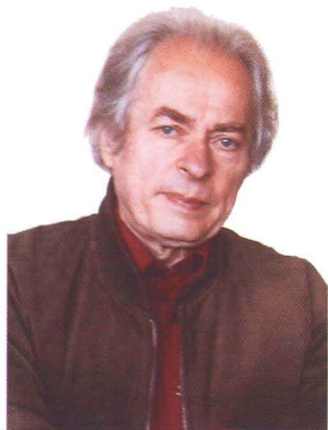
***

- Înălțarea Turnului. Chiar dacă toți sunt indiferenți sau dacă toți i se opun, artistul își construiește Turnul. A construi Turnul înseamnă a-ți constui ființa.

***

MARIN GHERASIM

Pictorul se naște la 16 decembrie 1937 în orașul Rădăuți - Bucovina dintr-o familie cu adânci rădăcini în satul bucovinean.

În 1962 absolvă Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București. Între 1963 și 1983 este asistent la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”. Din 1984 și până în 1990 lucrează ca istoric de artă în cadrul Institutului de Istorie a Artelor din cadrul Academiei Române. Din 1990 ocupă prin concurs postul de profesor universitar la Academia de Arte București (Universitatea Națională de Arte).

Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România din 1966.

Debutează în anul 1962 în cadrul Expoziției Orașului București (sălile Dalles). Din 1962 și până în prezent participă la majoritatea expozițiilor anuale, bienale, republicane, organizate în capitală, precum și la numeroase expoziții în străinătate.

EXPOZIȚII DE GRUP

1967 - Simpozionul Internațional Constantin Brâncuși, Sala Kalinderu, București; - Expoziție retrospectivă de artă plastică românească, Praga; 1971 - Festivalul de Artă de la Cagnes-Sur-Mer (Franța); 1973 - Expoziția Internațională de Artă de la Szczecin (Polonia); - Expoziție organizată de revista Arta, Toulon; - Expresionismul ca atitudine (Atelier 35)

1974 - **Artă și energie** - Expoziție organizată de criticul de artă Dan Haulica la Galeria Nouă, București; - **Arta și orașul**, Galeria Nouă. În cadrul expoziției i se organizează o expoziție personală; 1979 - **Artă contemporană românească**, Mannheim); 1981 - Prima expoziție **9+1**, Galeria Simeza, București; 1982 - A doua expoziție **9+1 și invitații**, Sala actualului Muzeu al Țăranului Român; - **Expoziție românească** la Galeria Pulchri, Haga; 1983 - **Locul, fapta și metafora**. Expoziție organizată la Muzeul Satului de istoric de artă Anca Vasiliu; - **Artă românească contemporană** la Muzeul de Artă Modernă, Belgrad; 1984 - **Vatra**. Expoziție organizată la Muzeul Satului de istoric de artă Anca Vasiliu; 1986 - **Artă românească contemporană**, Galeria Mall, Londra; 1988 - **Artă românească Itinerată** în orașele australiene, Australia; - **Triena de artă**, Sofia; 1999 - A treia expoziție a grupului **9 + 1 și invitații săi**, iunie-iulie, Sălile Dalles, București; - **Expoziția Filocalia**, Sălile Teatrului Național, Galeria Etaj 3\4, București 1993 - **Însemne ale pictorului în geometrie și materie**, Muzeul Colecțiilor, București, Simpozionul Oprescu-Focillon; - **Bizanț după Bizanț**, Centrul Cultural Român, Veneția; 1996 - **Expoziția Experiment**, Galeria Etaj 3\4, Teatrul Național București, expoziție organizată de criticul Alexandra Titu; 1997 - **Artă Concretă**, Muzeul Național de Artă, București; - **Arta și Sacrul**, Parlamentul României, București; 1999 - **Sacru în artă**, Parlamentul României; 2000 - **Expoziție de grup**, Galeria Jungerstet & Brostrom, Copenhaga; - **Ritual pentru setea pământului**, instalație la Muzeul Satului, București; 2002 - **Arta din Est**, Muzeul de artă modernă, Tesalonic, Grecia; - **Expoziție de grup** Marl Gherasim - Florin Mitroi - Darle Dup, Palatul brâncovenesc, Mogoșoaia; 2003 - **Expoziție de grup** la Centrul cultural româno-japonez, Tokyo; 2006 - Salonul de Artă de la Grand Palais, Paris; 2007 - **Bienala Internațională de Artă de la Arad**;

EXPOZIȚII PERSONALE

1969 - Ateneul Roman, București; 1970 - Sala Apollo, București - Ciclul „Protelc”; 1973 - Sala Apollo, București - Ciclul „Urban”; 1980 - Galeriile de artă din Bacău; 1986 - Sălile Dalles, București - **Retrospectivă**; 1993 - Centrul Cultural Român, Viena; 1994 - Galeria Catacomba, Fundația Anastasia, București; 1998 - **Retrospectivă** la Muzeul Național de Artă, București; 2005 - Muzeul de Artă din Cluj - **Retrospectivă**; 2007 - Palatul Cotroceni (vechea cuhnie); 2009 - Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu”, Bacău

LUCRĂRI ÎN MUZEE ȘI COLECȚII

Numeroase lucrări ale artistului se află în muzee și colecții din țară și străinătate.

PREMII

1977 - Premiul pentru pictură acordat de Uniunea Artiștilor Plastici; 1981 - Premiul Caravaggio, Roma; 1986 - Premiul revistei Arta, acordat pentru expoziția retrospectivă de la Sălile Dalles; 1986 - Premiul Ion Andreescu al Academiei Române pentru expoziția de la Sălile Dalles; 1988 - Marele Premiu la Triena de la Sofia; 1993 - Marele Premiu acordat de Ministerul Culturii din Chișinău la Saloanele Moldovei, Bacău; 2000 - Premiul Mihai Greco oferit de Ministerul Culturii din Chișinău; 2000 - I se decernează Ordinul Național Steaua României în grad de ofițer; 2002 - Marele Premiu al Uniunii Artiștilor Plastici acordat pentru întreaga activitate; 2006 - Medalia de argint pentru pictură obținută la Salonul de Artă de la Grand Palais, Paris; 2007 - Marele Premiu, Bienala Internațională de la Arad; 2008 - I se decernează Ordinul Național Steaua României în grad de Comandor; 2008 - Diploma și Premiul de excelență « George Apostu », Bacău.

LUCRĂRI MONUMENTALE

1972 - realizează la Costinești sculptura monumentală TIMP

SCRIERI DESPRE ARTĂ

Din 1962 publică eseuri și cronică plastică în diferite ziare și reviste de cultură, participă la emisiuni de radio și televiziune.

În anul 2003 îi apare cartea de eseuri și jurnal **A patra dimensiune**, Editura Paralela 45,

În anul 2006 apare a doua ediție a cărții.

În 2007 apare albumul de artă dedicat creației sale, album editat de Institutul Cultural Român.

CENTRUL INTERNAȚIONAL DE CULTURĂ ȘI ARTE „GEORGE APOSTU” este situat într-un minunat cadru natural, dispunând de cele mai bune condiții de descoperire și contemplare a artei contemporane.

Ansamblul cultural cuprinde:

* MUZEUL DE ARTĂ CONTEMPORANĂ, care pe lângă colecția permanentă de desene și sculpturi aparținând lui George Apostu, și numeroase expoziții temporare, găzduiește o bibliotecă publică cuprinzând volume de artă și beletristică;

* un PARC MUZEUL ÎN AER LIBER cu sculpturi monumentale din piatră și marmură realizate de artiști reprezentativi, din țară și străinătate, în decursul timpului;

* clădirea principală a Centrului care include SALA DE MARMURĂ destinată de asemenea evenimentelor culturale (spectacole, concerte, simpozioane, etc.);

* HOTELUL ȘI RESTAURANTUL, menite să asigure cele mai bune condiții de cazare atât artiștilor cât și vizitatorilor.

Activitatea culturală a Centrului cuprinde o gamă largă de manifestări artistice:

* simpozioane pe cele mai complexe teme, expoziții de pictură, grafică, sculptură, fotografie, arte decorative;

* reprezentații teatrale, literare, cinematografice;

* concerte de muzică clasică și contemporană;

* decernarea Marelui Premiu „George Apostu”;

* programul de rezidență artistică pentru tineri creatori.

Revista „Vitrailu” editată periodic, reflectă sinteza interferenței artelor și caracterul pluralist al activității Centrului.

THE „GEORGE APOSTU” INTERNATIONAL CULTURE AND ARTS CENTRE is situated on a wonderful natural area, where one can find the best condition to discover and admire contemporary art.

The Cultural assembly consists of:

* the CONTEMPORARY ART GALLERY which besides the permanent collection of George Apostu's drawing and sculpture works and the various temporary exhibitions also stores a public library of art and fiction titles;

* a splendid restful PARK - IN THE OPEN AIR MUSEUM - with stone and marble sculpture works realized by representative Romanian and foreign artists in the course of time;

* the main building of the assembly that houses the MARBLE HALL, also meant to cultural events (shows, concerts, symposiums);

* THE HOTEL AND RESTAURANT of the Centre provided for unforgettable accommodation for both artists and visitors.

The cultural activity of the Centre, covers a very large range of artistic manifestations as:

* symposiums on the most complex themes, painting, sculpture, graphic, photography, decorative arts exhibitions;

* theatrical, literary and film performances;

* classical and contemporary concerts;

* award of „George Apostu” Prize;

* the Artist in Residence Programme for young artists.

The proper magazine of the Centre „Vitrailu” periodically reflects the synthesis of arts interference and the pluralist character of its cultural activity.

Catalog editat cu ocazia celei de a XV-a ediții a Simpozionului Național de Estetică Bacău 2009, program cultural organizat de Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” și Academia Română, în parteneriat cu Universitatea „George Bacovia” Bacău și Consiliul Județean Bacău.

Grafică, design: Marin GHERASIM

fotografii: Marius CARAMAN

tehnoredactare computerizată, design: Mariana POPA

europrint
TIPOGRAFIA

Bacău • str. V. Alecsandri nr. 63 • tel/fax: 0234 512777
www.tipografia-europrint.ro

